

Konstytucyjne prawo intertemporalne

Celem projektu badawczego było opracowanie problematyki prawa intertemporalnego jako zagadnienia z zakresu dogmatyki prawa konstytucyjnego. Dziedzina ta opiera się na swoistych zasadach, autonomicznych względem ustaleń innych szczegółowych nauk prawnych oraz dorobku ogólnej nauki o prawie. Ustalono, że istotne konsekwencje dla norm prawa intertemporalnego wynikają z najwyższej mocy prawnej konstytucji w systemie źródeł prawa oraz obowiązywania powszechnie uznanej zasady „autonomii pojęć konstytucyjnych”. Prawo konstytucyjne intertemporalne ma charakter dwupłaszczyznowy i z każdą z jego płaszczyzn są związane inne skutki prawne oraz dyrektywy postępowania. Po pierwsze, reguluje problematykę następstw obowiązywania i stosowania konstytucji jako aktów normatywnych. Po drugie, kreuje złożone relacje w układzie hierarchicznym, oddziałując na normy intertemporalne szczegółowych dogmatyk prawniczych, które mają podstawy w aktach o niższej niż konstytucyjna mocy prawnej.